

Nr 214.

Av herrar **Zander** och **Eriesson** i Arboga, i anledning av
*Kungl. Maj:ts förslag till lönestat för statens alkoholist-
anstalt.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 1 under sjätte huvudtiteln hava för statens alkoholistanstalt, vilken numera är provisoriskt förlagd till Salbohed, föreslagits bland annat följande grundlöner: För husfader 1,550 kronor, för befallningsman samma belopp, för vårdare 1,075 kronor jämte 100 kronor i beklädnadsersättning och för vårdare, som åtnjuter fri kost, 585 kronor jämte nämnda beklädnadsersättning.

Dessa lönestater överensstämma med dem, som blevo fastställda vid 1916 års riksdag, vilket år statens då till Venngarn förlagda alkoholistanstalt öppnades. Vid uppgörandet av lönestater till denna anstalt utgick man ifrån, att vårdarna skulle ha samma lön, som var gällande för förmännen (arbetsledarna) vid Bona uppfostringsanstalt. Dessa fingo emellertid vid 1917 års riksdag sin lön höjd till 1,300 kronor förutom 100 kronor i beklädnadsersättning eller till samma belopp, som utgör grundlönen för vaktkonstapel vid fångvården.

I anledning härav väcktes motion vid förra riksdagen (A. K. nr 132) att lönen för vårdare vid statens alkoholistanstalt måtte bliva lika med den som numera utgår till förman vid Bona uppfostringsanstalt och till vaktkonstapel vid fångvården, och att lönen för husfadern och befallningsmannen vid alkoholistanstalten måtte höjas till det belopp, 1,750 kronor, varmed den utgår för överkonstapel med förordnande som uppsyningsman — allt med avdrag av pensionsavgiften motsvarande belopp. Som skäl för den föreslagna löneförhöjningen anfördes särskilt, att, därest någon höjning i vårdarnas vid statens alkoholistanstalt löner icke ägde rum, det

kunde vara att befara, att dessa skulle söka sig över till annat liknande arbetsfält, där lönen vore högre, och att det icke skulle bli möjligt att få en något så när stationär personal vid alkoholistvården.

Ifrågavarande motion blev av statsutskottets majoritet tillstyrkt, men avlogs dock av riksdagen i samband med dess beslut att provisoriskt flytta statens alkoholistanstalt från Venngarn till Salbohed. Enligt den till årets riksdag framlagda statsverkspropositionen skulle skillnaden i personalens löner vid statens alkoholistanstalt och vid de med denna närmast jämförliga inrättningarna, statens uppfostringsanstalter för minderåriga lagöverträdare, bliva *ännu större* än den varit under det gångna året. I andra huvudtiteln förebådas sålunda proposition vid årets riksdag om provisorisk avlöningsförbättring för all personal vid uppfostringsanstalterna för minderåriga brottslingar. Vid sådant förhållande blir det av så mycket större vikt, att lönen för vårdare å alkoholistanstalt åtminstone icke blir mindre än den hittills för arbetsledarna vid uppfostringsanstalterna utgående. Vi tillåta oss därför föreslå, att den vårdare vid statens alkoholistanstalt, som icke åtnjuter fri kost, får en avlöning av 1,300 kronor med avdrag av pensionsavgiften motsvarande belopp (25 kronor), alltså 1,275 kronor (förutom 100 kronor i beklädnadsersättning). I fråga om de skötare, som åtnjuta fri kost — till antalet 3 — få vi, i likhet med yrkandet i ovannämnda motion, föreslå höjning med 150 kronor, alltså till 735 kronor (förutom samma beklädnadsersättning).

Vad slutligen beträffar husfadern och befallningsmannen tillåta vi oss föreslå, att deras lön höjes till den nu för överkonstapel vid fångvården med förordnande som uppsyningsman utgående lönen, 1,750 kronor, med avdrag av pensionsavgiften motsvarande belopp (här 50 kronor), alltså till 1,700 kronor.

Dessa ändringsförslag innebära en ökning av lönestaten för alkoholistanstalten med 950 kronor.

På grund av vad sålunda anförts få vi hemställa,

dels att riksdagen ville, med ändring i den av Kungl. Maj:t föreslagna lönestaten för statens alkoholistanstalt, bestämma grundlönen för husfader och befallningsman till 1,700 kronor, för vårdare till 1,275 kronor samt till vårdare, som åtnjuter fri kost, till 735 kronor;

dels ock öka det av Kungl. Maj:t begärda förslagsanslaget för löner, vikariatersättningar, o. d. högst 17,500 kronor, med 950 kronor, till 18,450 kronor.

Stockholm den 21 januari 1919.

Albert Zander.

C. J. Ericsson.
